

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ЈУЛИ 2000. ГОДИНЕ

БРОЈ 781

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ДРАГАН ТОДОРОВИЋ

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ОДБОРНИКА У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ
ВРАЧАР У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 44

Добар глас далеко се чује.

У свим српским земљама познато је како су српски радикали преузели и препородили Земун.

За само три и по године, асфалтиране су улице, уведена је вода и канализација.

Основано је неколико нових насеља и сва су опремљена примарном инфраструктуром.

Обновљене су школе и дечији вртићи.

Отворено је породилиште и позориште.

Вредност свих ових радова далеко надмашује буџет земунске општине.

За свега три и по године, урађено је више него за две деценије под другом влашћу.

Сваки добар домаћин познаје рад српских радикала.

Будите и ви добар домаћин.

Учините нешто за своју општину.

Српска радикална странка.

Нека најбољи победи!

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Добровољац отаџбине

Једном давно, Радован Тодоровић, деда Драгана Тодоровића, решио је да своје црногорске кршчеве, на којима није расло ништа сем камена, замени обећаном земљом. Кад је почео Први велики рат, оставио је посао који је имао у Америци и вратио се да брани отаџбину. Као добровољац, после је од краља добио мали комад земље у селу Крушевац крај Пећи. Обрадовао се плодној метохијској земљи на којој је све успевало, а кад је стигао тамо, затекао је шикару. Био је вредан и од те шикаре ипак је уредио земљу која је могла да га прехрани. Онда је дошао Други велики рат. За Србе увек дође неки рат и увек дође неко да их тера са њихове земље. Њега су отерале балије. Склонио се у Црну Гору, да чека боља времена.

После рата, вратио се у Крушевац да поново крчи своју шикару. Његов син Хранислав хтео је, међутим, нешто друго. Кренуо је према обећаном граду и у Београду завршио Вишу управну школу. После је примио службу на Руднику. Син Драган родио му се у Горњем Милановцу. То је било 25. јануара 1953. године.

Онда је неко негде одлучио да је Хранислав Тодоровић добро радио и да је ипак потребан у Београду. Тако је Драган Тодоровић одрастао и школовао се у главном граду. Крстио се својом вољом у шеснаестој години; крстио га је тада најмлађи владика Лаврентије, у Саборној цркви у Београду. После је завршио Факултет организационих наука, али није хтео да се бави својим послом. Најпре је био паркетар, затим је позајмио новац и основао сопствено аутотранспортно предузеће. Хтео је да буде самосталан.

Онда се оженио Маријом, економистом, ћерком Јована Тулимировића, једног од шифраната у штабу Драже Михаиловића. Имају четворо деце: Тијану (1980), Јовану (1981), Дејану (1983) и Хранислава (1986). Најпре су становали у малом стану Драганове мајке у насељу Браће Јерковић. После, кад су се прилике још мало поправиле, преселили су се на Врачар.

Дневна и ноћна мора Небојше Човића

Др Војислава Шешеља упознао је 1987. године. Драган Тодоровић имао је тад 34 године и био је политички потпуно формирана личност. Знао је где је његов политички пут и није се ни тренутка двоумио. Тад је још возио своје камионе по Европи, умножавао серију “отворених писама” др Шешеља и делио их куд год је стигао. Тако је јануара 1990. године стигао и до Српског слободарског покрета, једне од првих политичких организација у Србији после васкрса вишестраначја. То ће бити и прва степенница Српске радикалне странке.

На првим антикомунистичким демонстрацијама, 31. јануара 1990. године у Београду, имао је српску заставу високу пет метара. Кад је ухапшен, полиција није знала шта ће с њим, јер толика застава ни-

је могла у “марицу”. Онда су решили да га возе својим аутобусом. Пуштен је током ноћи, и то му је био прво хапшење у животу.

После је помало баталио своју фирму и све више радио у Српској радикалној странци. Ту је увек био потребан јер је био вредан, а у тој странци је увек имало шта да се ради. Био је један од оснивача странке на Косову и Метохији и нема општинског одбора тамо у чијем формирању није учествовао. Био је савезни посланик у првом Већу грађана Савезне скупштине, 1992. године. После је редовно биран за народног посланика у Скупштини Србије, у три мандата. У првом, после превремених избора 1992. године, био је потпредседник Скупштине.

Једно време, био је председник Градског одбора Српске радикалне странке за Београд. Јасан, директан и духовит, био је дневна и ноћна мора тадашњег градоначелника Београда. Понедељком, умео је и по сат и по да забавља новинаре бавећи се, како је сам говорио, “аферама малог човека а великог лопова Небојше Човића”. Радио је то врло темељно и тако научио све не само о функционисању локалне самоуправе, него и до детаља упознао све проблеме градских општина у Београду.

Општина као сервис грађана

После му је сметало што је Скупштина општине Врачар, под новом влашћу странака такозване демократске оријентације, хтела да буде једна посебна политичка организација и води високу светску политику. Исто као и сви други српски радикали, тако и Драган Тодоровић сматра да општина треба да буде оно што у стварности и јесте - а то је сервис грађана. Она је ту да нам учини живот комфоријим у оним сферама у којима се простиру њене ингеренције. Зато грађани на нивоу локалне самоуправе треба да бирају људе који су се доказали у пракси, баш онако као радикали у Земуну.

Кад зовете електричара да вам отклони квар, зваћете, наравно, доброг мајстора. Лош мајстор наплатиће вам исто колико и добар, али квар неће отклонити, или га неће отклонити трајно. Ако је општина сервис - онда нека у том сервису раде само добри мајстори.

Као становнику Врачара, Драгану Тодоровићу је, наравно, познато да на територији ове општине проблеми из такозване примарне инфраструктуре готово да не постоје. Међутим, комунална инфраструктура се не одржава. Зато неки делови Врачара имају проблема са изливањем канализације. Део Гружанске улице није чак ни прикључен на канализациону мрежу. У неким улицама при најмањим падавинама настану мала језера. Постоје услови да се породичне куће у појединим деловима Врачара прикључе на даљински систем грејања, па опет - то није учињено.

На Врачару ваља обновити обданишта, основне и средње школе. Уредити хоризонталну и вертикалну сигнализацију око свих ових објеката. Ре-

стаурисати фасаде. Уклонити све депоније смећа. Провести ваљак улицама којима није прошао деценијама. Уредити постојеће и изградити нове зелене површине. Опремити Дом здравља. Приватизовати Спортски центар "Врачар". Проширити Жичку улицу. Реконструисати постојеће и изградити нове спортске терене у свим школама на територији општине.

Све ће то српски радикали урадити на Врачару, исто онако као што су то урадили у Земуну.

Увек доступан одборник

У Српској радикалној странци Драган Тодоровић је председник Извршног одбора. Његов је посао да Странка има своју организацију од општинског од-

ће суочавања са растућим проблемима наркоманије, малолетничке деликвенције и збрињавања старих лица.

У том смислу, српски радикали посветиће нарочиту пажњу превенцији. Из непосредне близине свих школа биће уклоњени сви они објекти који погодују развоју сваког девијантног понашања (коцкарнице, кладонице, клубови са аутоматима за игру и друго). У сарадњи са МУП-ом Србије, српски радикали заложити се да безбедност наше деце на просторима око школа буде потпуна. Сви погодни простори у општинском власништву биће употребљени за отварање и опремање општинских центара за ресоцијализацију и дневно збрињавање одраслих и старих лица. Кафићи на територији општине биће при-

бора до самог бирачког места, и да та организација што боље функционише. Резултате свога рада Извршни одбор редовно објављује у јавности. Од јавности се ионако ништа не може сакрити. Ако се некад нешто и сакрије, дођу избори па све покажу. Зато ће јавност бити уредно обавештавана о свему што радикали буду предузимали на територији општине Врачар.

То, разуме се, није све. Када поклоните своје поверење српским радикалима, ваш нови одборник Драган Тодоровић биће вам увек доступан. Сваком грађанину биће омогућено да сам прати како напредује реализација радикалског програма за Врачар, да је предлоге и сугестије. Приоритети тог програма би-

ведени у оне границе пословања у којима не би сметали грађанима. Тамо где је истекао законски рок који је претходни инвеститор имао да би кренуо с грађњом, празни грађевински плацеви на територији општине биће дати на лицитацију и уступљени новим инвеститорима. Каленићева пијаца биће враћена својој изворној намени, а то је да грађанима Врачара буде увек доступна јевтина и свежа роба.

У општинским службама биће искорењена свака корупција. Сви грађани Врачара имаће могућност бесплатних правних савета. Правна процедура у надлежности општине биће поједностављена до максимума. Свим грађанима биће под једнаким услови-

ма доступне све врсте докумената за закуп пословног простора, отварање локала или приватних фирми. Циљ је српских радикала да Врачар буде једна модерна пословна општина. Као дугогодишњи приватник, ваш одборник Драган Тодоровић максимално ће подржавати све оне приватне програме који би повећали запосленост и даља улагања у општину, а самим тим допринели развоју самог Врачара и Београда у целини.

Човек који уме, зна и може

После избора за Народну скупштину 1997. године, Драган Тодоровић је поново биран за потпредседника Скупштине Србије. Радикали су тад изашли с концептом четворне коалиције, да СРС, СПС, СПО и ЈУЛ заједно направе владу за добробит Србије. Али, СПО није хтео у заједничку владу. Његови челници су знали да поред радикала

неће моћи да се лично окористе. Њима су лични послови увек били испред националних и државних интереса.

Кад је СПО узео власт у Београду, показало се да њихови лични послови стоје и испред интереса града. Човићеве афере нису биле ништа према ономе што је имало да уследи. Може се чак

рећи да је Српски покрет обнове, знајући да више никад неће бити на власти у Београду, отимао колико је могао. А могао је доста.

Српски радикали прекинуће ту праксу.

Радикално.

Када су српски радикали и странке леве оријентације 1998. године направили Владу Србије без Српског покрета обнове, још је било оних што су жалили за владом четворне коалиције. Кад се после видело какви су то људи, сви смо одахнули. Онда је, наравно, кренула повика на радикале.

Али, да радикали нису ушли у ту Владу, Србија не само да не би имала стабилну владу, Србија не би имала никакву владу. У Србији се ништа друго не би радило него би се само републички парламентарни избори понављали унедоглед. У тој Влади, Драган Тодоровић је држао ресор саобраћаја и веза. После реконструкције Владе, 1999. године, један је од њених потпредседника.

Његов политички пут ишао је корак по корак. Исто као и политички пут Српске радикалне странке.

Корак по корак, чврстим кораком. Храбро, мудро и одлучно.

По својој сопственој жељи сада је кандидат за одборника у Скупштини општине Врачар; по одлуци Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, чији је члан од њеног првог састава, кандидат је за савезног посланика у Већу република Савезне скупштине. Кандидовао се за одборника јер

сматра да један озбиљан политичар, макар био и на тако високој државној функцији, треба да буде у непосредној вези са бирачима на територији општине на којој живи. Ко не познаје проблеме општине, тај не може да решава ни проблеме државе.

Уосталом, грађани Врачара тиме су само на

добитку. Не дешава се баш често да бирачи на општинским изборима имају такву прилику да за свог "личног" одборника бирају актуелног потпредседника Владе.

Људи често обећавају нешто што не могу да испуне.

Зато што не знају, не умеју, или реално не могу.

Драган Тодоровић уме, зна и може.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић
Техничко уређење и прелом:
Драган Перић

Издање приредио:
Душан Весић
Фоторепортер:
Марко Поплашен
Лектор:
Загорка Јоксимовић
Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић
Штампа:
"Графугура" - Н. Београд
тел. 011/ 137-099
Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11080 Земун
Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.
Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8, став 1. тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.